

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	20-1/25-16767-009
Otsuse kuupäev	28. sept 2026
Komisjoni koosseis	Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	Autokaubad24 OÜ, 11165767
Tarbija nõue	Tarbija nõudeks on lepingu lõpetamine ning tagasimakse summas EUR 217.45.
Asja läbivaatamise aeg	25. sept 2026

Resolutsioon:

Rahuldada tarbija avaldus.

Kohustada Autokaubad24 OÜ-d tagastama tarbijale aku eest tasutud 187,95 eurot (sh kättetoimetamise tasu) ning hüvitama tarbijale aku tagastamise kulu 29,50 eurot, kokku 217,45 eurot.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakoh tule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Kaebuse kohaselt ostis tarbija 18.10.2025 kauplejalt Yuasa 12 V EFB tüüpi autoaku (tellimuse nr FI2527819), mille eest tasus EUR 187.95. Aku tarniti tarbijale 22.10.2025 ning kohesel kontrollimisel selgus, et akus oli 12 V asemel 10.8 V pinget, mis viitas defektile. Tarbija teavitas kauplejat puudusest samal päeval ning tagastas aku vastavalt kaupleja juhiste originaalpakendis. Kaupleja keeldus raha tagastamast, väites, et akul puudus kandesang ja see oli märg. Tarbija lükkab need väited ümber, märkides, et kullerteenuse osutaja ei võtaks märgades või lekkivates tingimustes saadetist vastu. Kaupleja ei ole oma väiteid tõendanud ega ümber lükanud asjaolu, et defekt oli olemas juba kauba üleandmisel. Tarbija nõuab ostusumma EUR 187.95 ning tagastamiskulude EUR 29.50 hüvitamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vastas 19.03.2026 järgmiselt:

"Klient tellis aku ja väitis, et see on defektne. Ütlesime, et ta võib selle garantiieksperdiisi meile saata.

Klient aga tagastas lihtsalt aku meile ning kätte saades oli aku üks kahest sangast puudu ning pealegi oli aku märg ehk sealt oli aku vedelikku välja imbunud.

Me keeldusime tagastusest kuna tagastatud aku oli kannatada saanud ja oli mittekomplektne. Ütlesime kliendile, et kui ta arvab, et see on defektne siis palun edastagu meile auto andmed millele see aku mõeldud oli, et saaksime garantiimentlust alustada.

Klient neid andmeid meile ei edastanud."

Eesti EL tarbija nõustamiskeskus võttis kauplejaga uuesti ühendust ning edastas tarbija täiendava seisukoha:

"Tarbija on täiendavalt edastanud tšeki, mille väljastas kullerfirma Posti ning märgib järgmist: "Tegemist oli akuga, mis kaalus ligikaudu 24 kilogrammi ja mis kuulub ohtlike veoste veoeskirjade alla. Ohutuskaalutlustel ei võta Posti transportimiseks vastu lekkivaid, märgasid või väliselt kahjustatud akusid. Kuna saadeti võeti transpordiks vastu tavapäraselt ja see läbis tarneahela ilma probleemideta, toetab see tugevalt järeldust, et aku oli saatmise ajal väliselt terve ja kuiv. Kviitung näitab saadetise kaalu vastuvõtmise hetkel. Kuigi jälgimisinfo ei ole aja möödumise tõttu enam avalikult kättesaadav, kontrolliti seda pärast kohaletoimetamist: see ei näidanud transpordi ajal mingeid anomaaliaid, kahjustuste teateid ega katkestusi. Kui saadeti oleks lekkinud või ohtlikult kahjustatud, võiks eeldada, et seda oleks transpordiprotsessi käigus märgatud ja dokumenteeritud.

Tegemist oli puudustega toote tagastamisega kaebuse alusel, mitte tavapärase tagastamise või müügist taganemisega. Isegi kui kaupleja väidetavad kahjustused oleksid tekkinud transpordi käigus (mida ei ole tõendatud), ei muuda see asjaolu, et aku oli juba kättesaamisel defektne (10.8 V / ilmne elemendi rike). Lisaks, kui saadeti oleks tõepoolest saabunud lekkivana või ohtlikult kahjustatuna, võiks eeldada, et seda oleks ametlikult dokumenteeritud. Ühtegi sellist avaldust ega aruannet ei ole esitatud.""

Kaupleja vastas täiendavale pöördumisele järgmiselt:

"Soovime esmalt täpsustada, et käesoleval juhul ei olnud tegemist tavapärase tagastuse või müügilepingust taganemisega, vaid tarbija väitis, et aku on defektne. Sellisel juhul tuleb asja menetleda garantiijuhtumina.

Aku, mille tarbija meile tagastas, ei olnud kasutamata. Aku klemmidel olid selged paigaldus- ja kasutusjäljed. Kasutamata või proovimata aku klemmidel selliseid jälgi ei esine. Seetõttu ei olnud tegemist uue ja kasutamata toote tagastamisega, vaid kasutatud tootega, mille osas oleks tulnud läbi viia garantiimenetlus.

Aku jõudis meieni kahjustatuna – üks kandesangadest puudus ning aku korpus oli märg, viidates võimalikule lekkimisele. Kui tarbija väidab, et andis aku vedajale üle tervena ning kahjustused tekkisid transpordi käigus, siis on tegemist vedamise käigus tekkinud võimaliku kahjuga. Sellisel juhul on nõude adressaadiks vedaja ning saatja, mitte saadetise vastuvõtja. Meil puudub võimalus tuvastada, millises transpordietapis kahjustus tekkis.

Lisaks juhime tähelepanu, et sõltumata eeltoodust ei olnud meil võimalik garantiimenetlust lõpule viia, kuna tarbija ei esitanud vaatamata meie vastavale palvele garantiimenetluseks vajalikke andmeid. Palusime esitada sõiduki andmed, millel akut kasutati, et oleks võimalik kontrollida paigaldust, kasutustingimusi ja väidetavat puudust. Tarbija neid andmeid meile ei edastanud.

Seega ei keeldunud me tarbija pöördumise menetlemisest. Vastupidi, selgitasime, et asja on võimalik menetleda garantiijuhtumina, kuid selleks vajalikku infot meile ei esitatud

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud poolte seisukohtade ja esitatud tõenditega, leiab, et avaldus tuleb rahuldada.

Pooled sõlmisid 18.10.2025 kaupleja e-poe ak24.fi kaudu müügilepingu, mille esemeks oli autoaku Yuasa YBX7019 ning mille hind koos kättetoimetamisega oli 187,95 eurot. Asjas ei

ole vaidlust, et ostja tegutses tarbijana ja kaupleja müüs aku oma majandustegevuse raames. Tegemist on tarbijalemüügiga võlaõigusseaduse (edaspidi VÕS) § 208 lg 4 tähenduses ja sidevahendi abil sõlmitud lepinguga VÕS § 52 lg 1 tähenduses.

Tegemist on piiriülese vaidlusega, sest tarbija elukoht on Soomes ja kaupleja asutamiskoht Eestis. Tarbijakaitseseaduse (edaspidi TKS) § 40 lg 3 kohaselt on komisjoni pädevuses lahendada ka piiriüleseid tarbija algatatud vaidlusi, mille üheks osapooliks on kaupleja, kelle asutamiskoht on Eestis.

Mõlemad pooled on kinnitanud, et tarbija ei tuginenud VÕS §-s 56 sätestatud õigusele sidevahendi abil sõlmitud lepingust põhjust avaldamata taganeda, vaid aku lepingutingimustele mittevastavusele. Seetõttu hindab komisjon tarbija nõuet eelkõige asja lepingutingimustele mittevastavuse tõttu müügilepingust taganemise sätete alusel (VÕS § 223).

VÕS § 217 lg 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama lepingutingimustele. VÕS § 217 lg 2 p 2 kohaselt ei vasta asi lepingutingimustele muu hulgas siis, kui see ei sobi otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse. VÕS § 218 lg 1 teise lause kohaselt vastutab müüja tarbijalemüügi puhul asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis on olemas asja ostjale üleandmisel, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem. VÕS § 218 lg 2² kohaselt eeldatakse tarbijalemüügi puhul, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Euroopa Kohus on selgitanud, et tarbija peab kinnitama ja tõendama, et müüdud kaup ei vasta lepingule, näiteks seetõttu, et see ei ole kasutuskõlblik otstarbel, mis on seda laadi kaubale tavaliselt ette nähtud; tarbija peab tõendama üksnes mittevastavuse esinemise, kuid mitte selle põhjust ega seda, et põhjuse eest vastutab müüja (4. juuni 2015. a otsus kohtuasjas C-497/13 Faber, p 70). Kui need asjaolud on tõendatud, peab müüja tõendama, et mittevastavust kauba üleandmise ajal ei esinenud, esitades tõendeid selle kohta, et mittevastavuse põhjustas või tekitas pärast kauba üleandmist aset leidnud tegu või tegevusetus (samas, p-d 72–74). Tarbija, kes tugineb lepingust taganemisele, peab seega tõendama mittevastavuse olemasolu (vrd tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 230 lg 1), kuid mittevastavuse tekkimise aja osas kergendab tema tõendamiskoormist VÕS § 218 lg-s 2² sätestatud eeldus. Tarbijalt ei saa nõuda tõendamist viisil, mis muudaks tema õiguste teostamise võimatuks või ülemäära raskeks (vrd Faber, resolutsiooni p 3).

Käesolevas asjas teatas tarbija väidetavast puudusest kauplejale samal päeval, mil aku talle kätte toimetati, s.o 22.10.2025. Seega ilmnes väidetav mittevastavus ühe aasta jooksul asja üleandmisest ja VÕS § 218 lg-s 2² sätestatud eeldus on kohaldatav. Pooled vaidlevad selle üle, kas aku lepingutingimustele mittevastavus on üldse tõendatud.

Komisjon arvestab, et tarbija väide aku pingest kohta põhineb tema enda seletustel. Tarbija ei ole esitanud mõõtmist jäädvustavat fotot ega videot ega muud tehnilist dokumenti, mistõttu ei ole see tõend iseenesest tugev. TKS § 57 lg 2 kohaselt peab komisjon aga hindama kõiki tõendeid igakülgse, täieliku ja objektiivse ning nende kogumis. Käesolevas asjas toetavad tarbija väidet järgmised asjaolud:

a) Tarbija teatas puudusest kauplejale samal päeval, mil aku talle kätte toimetati, ning nimetas konkreetse mõõtetulemuse (10,8 V). Tarbija seletused on olnud kogu kirjavahetuse ja komisjonimenetluse vältel järjepidevad ning ta on nimetanud ka mõõtmiseks kasutatud seadme.

b) Tarbija saatis aku kaupleja juhiste kohaselt kauplejale tagasi kättesaamisele järgnenud päeval ning aku on kaupleja valduses alates 28.10.2025. Tarbija on seega teinud asja müüjale kättesaadavaks (VÕS § 222 lg 3 esimene lause; direktiivi art 14 lg 2) ning andnud kauplejale täieliku võimaluse väidetavat puudust kontrollida.

c) Kaupleja kui autokaupade professionaalne müüja ei ole esitanud ühtegi andmet aku seisukorra kohta pärast selle tagasisaamist, ei pinge mõõtmise tulemust, testi tulemust, eksperdiarvamust ega tootja hinnangut, ega ole väitnud, et aku pinge oleks olnud tavapärane või et aku oleks töokorras. Kaupleja kirjutas tarbijale 03.11.2025, et peab kontrollima, kas toode on tegelikult defektne, kuid ei ole kontrolli tulemusi esitanud ega väitnud, et kontroll oleks tehtud. Kaupleja vastuväited puudutavad kandesanga, aku märgumist, klemmidel olevaid jälgi ja sõiduki andmete esitamata jätmist, kuid mitte aku elektrilist seisukorda.

d) Kaupleja ei ole selgitanud, miks ei olnud tal võimalik tema valduses oleva aku seisukorda, sealhulgas selle pinget, kontrollida ilma sõiduki andmeteta.

e) Aku müüdi 12-voldise akuna. Tarbija mõõdetud 10,8-voldine pinge on nimipingest oluliselt madalam ning kaupleja ei ole vaidlustanud, et sellise pingega aku ei ole kasutuskõlblik otstarbel, milleks seda liiki akusid tavaliselt kasutatakse.

Olukorras, kus vaidlusalune asi on kaupleja valduses ja kauplejal on olnud kõik võimalused väidetava puuduse olemasolu kontrollida, ei saa tarbija õigeaegset, konkreetset ja järjepidevat väidet pidada ümberlükatuks üksnes kaupleja eitava seisukohaga. Tarbijalt ei saa mõistlikult nõuda, et ta tõendaks kauplejale tagastatud aku seisukorda muul viisil, sest aku ei ole enam tema valduses. Komisjon arvestab ka seda, et kaupleja ei tellinud aku kohta eksperdiarvamust ega esitanud muud tehnilist hinnangut, kuigi puudus ilmnes vahetult pärast aku üleandmist (vrd TKS § 53 lg 4). Eeltoodut kogumis hinnates peab komisjon tõendatuks, et aku ei vastanud lepingutingimustele VÕS § 217 lg 2 p 2 tähenduses.

Kuna mittevastavus ilmnes aku üleandmise päeval, eeldatakse VÕS § 218 lg 2² kohaselt, et see oli olemas aku üleandmisel. Kaupleja ei ole seda eeldust ümber lükanud. Kaupleja ei ole väitnud ega tõendanud, et aku madala pinge oleks põhjustanud pärast aku üleandmist aset leidnud asjaolu, näiteks tarbija tegevus, aku paigaldamine või sõiduk (Faber, p-d 73–74).

Kaupleja väidab, et aku klemmidel on selged paigaldus- ja kasutusjäljed. Menetlusmaterjalides oleval fotol on aku klemmi pinnal näha kriimustusi ja muid pinnajälgi. Fotolt ei ole võimalik tuvastada, kas need jäljed on tekkinud akuklemmide kinnitamisest, nagu väidab kaupleja, või testri mõõtetestest, nagu väidab tarbija. Komisjon ei pea seda küsimust lõplikult lahendama. Asja lepingutingimustele vastavuse kontrollimine, sealhulgas aku pinge mõõtmine, on ostja tavapärane toiming ega välista müüja vastutust. Isegi kui aku oleks olnud korraks sõidukiga ühendatud, ei tõendaks see iseenesest, et aku madal pinge tekkis pärast aku üleandmist, ning kaupleja ei ole sellist põhjuslikku seost väitnud. Müüja seadusjärgne vastutus lepingutingimustele mittevastavuse eest ei eelda, et asi oleks kasutamata. Kaupleja tingimuste punktis 4.4 sätestatud nõue, et tagastatav toode peab olema kasutamata, ei saa piirata tarbija õigusi lepingutingimustele mittevastava asja korral, sest tarbijalemüügi puhul on seaduses sätestatud ostja kahjuks kõrvalekalduv kokkulepe, mis on sõlmitud enne mittevastavusest teatamist, tühine (VÕS § 237 lg 1).

Komisjon ei nõustu kaupleja seisukohaga, et tarbija pöördumist tuli menetleda garantiijuhtumina ja et tarbija õiguste kasutamine sõltus sõiduki andmete esitamisest. VÕS § 230 lg 1 kohaselt on müügigarantii müüja, varasema müüja või tootja lubadus, millega antakse ostjale seaduses sätestatud soodsam seisund, ning VÕS § 230 lg 5 kohaselt ei välista ega piira müügigarantii ostja õigust kasutada muid seadusest või lepingust tulenevaid õiguskaitsevahendeid (vt ka direktiivi art 17 lg 2 p a). Müüja vastutus VÕS § 218 alusel ei sõltu müügigarantii olemasolust ega selle tingimustest.

Seadus ei sea tarbija õiguskaitsevahendite kasutamist sõltuvusse sõiduki andmete esitamisest

ning sellist tingimust ei saa tarbija kahjuks ka kokku leppida (VÕS § 237 lg 1).

Kauplejal oli õigus puudusega aku üle vaadata ning selleks pidi tarbija aku kauplejale kättesaadavaks tegema. Tarbija täitis selle kohustuse. Sõiduki andmed võinuks olla asjakohased juhul, kui kaupleja oleks väitnud, et aku puuduse on põhjustanud sõiduk või aku paigaldamine, kuid kaupleja sellist väidet esitanud ei ole ning tal oli võimalus aku enne sõiduki andmete küsimist või nendest sõltumata ise üle vaadata. Euroopa Kohus on leidnud, et müüja kohustus rakendada mõistliku aja jooksul parandusmeedet ei ole täidetud, kui müüja ei võta ühtegi sobivat meetet, et lepingutingimustele mittevastav kaup vähemalt üle vaadata (23. mai 2019. a otsus kohtuasjas C-52/18 Füllä, p 66). Tarbija on järjepidevalt kinnitanud, et akut ei paigaldatud sõidukisse. Seetõttu ei saa sõiduki andmete esitamata jätmist pidada tarbija koostöökohustuse rikkumiseks (VÕS § 6 lg 1), mis välistaks tema õiguskaitsevahendite kasutamise.

Kaupleja väidab, et aku saabus temani kahjustatuna, üks kandesang puudus ja korpus oli märg. Menetlusmaterjalides olevatelt fotodelt nähtub, et aku ühe kandesanga kinnituskohas on üksnes kinnitustihvt ning kaane pinnal on tumedaid laiike. Fotodelt ei nähtu, millal need on tehtud, neil ei ole jäädvustatud saadetise pakendit selle kättesaamisel ning kaupleja ei ole esitanud saadetise vastuvõtmisel koostatud akti, vedajale esitatud kahjuteadet ega muud tõendit selle kohta, millises seisukorras saadeti temani jõudis. Fotodelt ei ole võimalik tuvastada ka laikude päritolu. Teiselt poolt ei tõenda aku seisukorda üheselt ka tarbija viide Posti tavadele: tarbija ei ole esitanud Posti veotingimusi ning saadetise märkusteta vastuvõtmine näitab eelkõige seda, et saadetise üleandmisel ei märgatud selle välisel vaatlusel kahjustusi. Seega ei ole tuvastatav, kas ja millal sang eemaldus ning millal ja millest tekkisid korpusel olevad laigud – kas enne aku veoks üleandmist, veo ajal või pärast saadetise jõudmist kauplejani.

Kaupleja, kes tugineb tagastatud asja kahjustumisele tarbija nõude rahuldamisest keeldumise alusena, peab selle asjaolu tõendama (vrd tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 230 lg 1). Kaupleja ei ole tõendanud, et kahjustused tekkisid ajal, mil aku oli tarbija valduses. Kaupleja ei ole väitnud ega tõendanud ka seda, et puuduv sang või korpuse väidetav märgumine oleks põhjuslikus seoses aku madala pingega. Komisjon märgib lisaks, et tarbija sõnul saatis ta aku tagasi samas originaalpakendis, milles kaupleja selle talle saatis, ning kaupleja ei ole seda vaidlustanud.

Sõltumata eeltoodust ei annaks tagastatud asja võimalik kahjustumine kauplejale alust keelduda kogu ostuhinna tagastamisest. VÕS § 189 lg 4 kohaselt tuleb juhul, kui tagastamisele kuuluv asi on halvenenud ja halvenemine ei ole tekkinud asja korrapärase kasutamise tulemusena, hüvitada asja väärtuse vähenemine. Asja halvenemine ei välista seega lepingust taganemist ega ostuhinna tagastamise kohustust, vaid võib anda aluse väärtuse vähenemise hüvitamise nõudeks. Kaupleja ei ole sellist nõuet esitanud ega tõendanud väärtuse vähenemise suurust ega seda, et halvenemine tekkis asjaoludel, mille eest vastutab tarbija. Seetõttu ei ole see küsimus käesolevas asjas lahendamist vajav.

Kaupleja seisukoht, et veo käigus tekkinud kahju korral on nõude adressaadiks vedaja ja saatja, ei mõjuta tarbija nõuet. Tarbija nõue tuleneb müügilepingust taganemisest ning on suunatud müüja vastu. VÕS § 223 lg 7 kohaselt tagastab tarbija asja müüja kulul ning tarbija tegi seda kaupleja enda antud juhiste kohaselt – Posti teeninduspunkti kaudu kaupleja nimetatud aadressile. Kas kauplejal võib olla nõudeid vedaja vastu, ei ole käesoleva vaidluse ese.

VÕS § 223 lg 1 kohaselt on ostjal õigus müügilepingust taganeda muu hulgas juhul, kui müüja ei ole asja parandamist või asendamist lõpule viinud (p 1), kui müüja on keeldunud asja lepingutingimustega vastavusse viimisest (p 2), kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist (p 4), või kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul või tarbijalemüügi korral tarbijale olulist ebamugavust põhjustamata (p 5; vt ka

direktiivi art 13 lg 4). VÕS § 222 lg 4² kohaselt peab müüja asja parandama või asendama mõistliku aja jooksul alates hetkest, kui ostja teavitas müüjat asja lepingutingimustele mittevastavusest.

Direktiiv eelistab lepingu täitmist asja parandamise või asendamise teel ning tarbija peab andma müüjale piisava võimaluse asi lepingutingimustega vastavusse viia (Füllä, p-d 61–62). Käesolevas asjas ei jätnud tarbija kauplejat sellest võimalusest ilma. Tarbija teavitas kauplejat puudusest viivitamata ning tagastas aku kaupleja juhiste kohaselt. Kaupleja ei pakkunud tarbijale aku asendamist ega parandamist, vaid saatis tarbijale esmalt tagastamise juhised, keeldus seejärel pärast aku kättesaamist tagastust aktsepteerimast ning sidus aku edasise kontrollimise sõiduki andmete esitamisega, mida seadus ei nõua. Aku on kaupleja valduses alates 28.10.2025, kuid kaupleja ei ole selle aja jooksul, s.o üle kümne kuu, akut kontrollinud, parandanud ega asendanud ning ei ole ka komisjonimenetluses väljendanud valmisolekut seda teha muul tingimusel kui sõiduki andmete esitamisel. Kaupleja ei ole seega viinud asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul ning asjaoludest nähtub selgelt, et ta seda ka ei tee. Tarbijal on õigus müügilepingust taganeda VÕS § 223 lg 1 p-de 1 ja 5 alusel (vt ka Füllä, p-d 66–67). Seetõttu ei pea komisjon vajalikuks eraldi hinnata, kas mittevastavus oli nii tõsine, et õigustas kohest taganemist (VÕS § 223 lg 1 p 4).

VÕS § 223 lg 3 kohaselt ei pidanud tarbija määrama kauplejale täiendavat tähtaega. VÕS § 223 lg 5 kohaselt eeldatakse tarbijalemüügi korral, et lepingutingimustele mittevastavus on oluline; kaupleja ei ole väitnud ega tõendanud, et mittevastavus oleks ebaoluline (vt ka direktiivi art 13 lg 5). Tarbija teatas mittevastavusest kauplejale õigeaegselt (VÕS § 220 lg 1). Tarbija väljendas oma otsust lepingust taganeda 22.10.2025 ja 03.11.2025 e-kirjades, milles ta teatas soovist aku tagastada ja raha tagasi saada ning tugines õigusele ost tühistada ja saada raha tagasi, samuti komisjonile esitatud avalduses (VÕS § 188 lg 1; direktiivi art 16 lg 1).

Lepingust taganemine vabastab pooled lepinguliste kohustuste täitmisest ning kumbki pool võib nõuda lepingu alusel üleantu tagastamist (VÕS § 188 lg 2, § 189 lg 1). VÕS § 223 lg 7 kohaselt tagastab tarbija tarbijalemüügi lepingust taganemise korral müüjale asja müüja kulul ning tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest (vt ka direktiivi art 16 lg 3). Asjas ei ole vaidlust, et aku jõudis kauplejani. Seega on kaupleja kohustatud tagastama tarbijale kogu tarbijalt lepingu alusel saadu, s.o 187,95 eurot, mis hõlmab nii aku hinda kui ka tarbija tasutud kättetoimetamise tasu koos käibemaksuga.

Samuti on kaupleja kohustatud hüvitama tarbijale aku tagastamise kulu 29,50 eurot, sest VÕS § 223 lg 7 kohaselt toimub asja tagastamine müüja kulul (samuti kuluttajansuolaki 5. peatüki § 28 d lg 2 ja direktiivi art 16 lg 3 p a). Kaupleja tingimuste punkti 4.4 viimane lause, mille kohaselt ei ole kaupleja kohustatud hüvitama puudusega toote tagastamise või vahetamisega seotud kulusid (sh postikulusid), kaldub VÕS § 223 lg-st 7 tarbija kahjuks kõrvale ning on kokku lepitud enne mittevastavusest teatamist, mistõttu on see VÕS § 237 lg 1 kohaselt tühine.

Tagastamiskulu suurus nähtub tarbija esitatud dokumendist, milles on kirjeldatud Posti kviitungi andmeid (saatmise aeg 23.10.2025 kell 19.17, teenus Postipaketti, kaal 24 000 g, hind 29,50 eurot, saatja tarbija ning saaja AK24, Hundipea tänav 5, Tallinn). Komisjon märgib, et tegemist ei ole kviitungi koopiaga, vaid selle andmete kirjeldusega. Kaupleja ei ole aga vaidlustanud aku tagasisaatmise viisi, aega ega kulu suurust ning on kinnitanud, et sai aku kätte. Dokumendis kirjeldatud andmed on kooskõlas poolte kirjavahetusega, sealhulgas tarbija poolt 27.10.2025 kauplejale edastatud Posti saatetise jälgimislingiga. Seetõttu peab komisjon tagastamiskulu 29,50 eurot tõendatuks. Asjaolu, et tarbija nõudis kirjavahetuses tagastamiskulu hüvitamist ümardatult 30 eurot, ei mõjuta nõude põhjendatust komisjonile esitatud 29,50 euro ulatuses.

Täielikkuse huvides märgib komisjon, et kaupleja keeldumine raha tagastamisest ei oleks

olnud õigustatud ka juhul, kui tarbija 22.10.2025 e-kirja käsitada sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganemise avaldusena VÕS § 56 lg 1 ja lg 2² tähenduses, arvestades, et kaupleja saatis tarbijale vastuseks just tagastamise tingimused. Taganemise korral peab kaupleja tagastama tarbijale kõik tarbijalt lepingu alusel saadud tasud, sealhulgas kättetoimetamise kulud (VÕS § 56¹ lg 1), ning võib keelduda tagasimaksest üksnes seni, kuni tarbija on asja tagastanud või esitanud tõendi selle tagasisaatmise kohta (VÕS § 56¹ lg 5). Kaupleja nõuded tarbija vastu piirduvad VÕS §-s 56² sätestatuga (VÕS § 56² lg 8): tarbija vastutab asja väärtuse vähenemise eest üksnes juhul, kui ta on asja kasutanud muul viisil, kui on vaja asja olemuses, omadustes ja toimimises veendumiseks (VÕS § 56² lg 4), ning taganemisõiguse kasutamist raskendav lepingutingimus on tühine (VÕS § 56² lg 9). Seega ei oleks kauplejal ka sel juhul olnud alust jätta ostuhinda tervikuna tagastamata; kõne alla oleks võinud tulla üksnes tõendatud väärtuse vähenemise hüvitamise nõue, mida kaupleja esitanud ei ole. Erinevus seisneks tagastamiskuludes, mis taganemise korral jääksid tarbija kanda, kui kaupleja on teda sellest teavitanud (VÕS § 56² lg 3). Kuna aga komisjon on tuvastanud aku lepingutingimustele mittevastavuse ning tarbija taganes lepingust mittevastavuse tõttu, kohaldub tagastamiskulude osas VÕS § 223 lg 7.

Eeltoodust tulenevalt on tarbija müügilepingust õiguspäraselt taganenud ning kaupleja on kohustatud tagastama tarbijale aku eest tasutud 187,95 eurot ja hüvitama aku tagastamise kulu 29,50 eurot, kokku 217,45 eurot. Tarbija avaldus tuleb rahuldada

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/